یادداشت

آثار مطلوب و نامطلوب عرضه گسترده ارز

ادامه از صفحه اول

حفظ ارزش دارایی‌های نقدی شهروندان هرچند اقدام ارزشمندی است، اما در شرایطی که بخش بزرگی از جامعه حتی نقدینگی لازم برای تأمین هزینه درمان خود را ندارند، اگر همراه با بسته سیاستی حمایت از اقشار فاقد نقدینگی نباشد، فقط منجر به شکل‌گیری وضعیتی در جامعه می‌شود که باید آن را «وضعیت تایتانیکی» نامید؛ زیرا همان‌گونه که در کشتی تایتانیک قایق‌های نجات فقط برای مسافران درجه‌یک پیش‌بینی شده بود، این سیاست‌ها هم فقط گروهی از اقشار مرفه و کمترفقیر جامعه را از موهبت حفظ ارزش دارایی‌ها برخوردار می‌کند و فقرا یا همان مسافران درجه‌سه را به حال خود رها می‌کند. خلاصه کنم؛ سیاست‌های جدید دولت که از طریق بانک مرکزی در حال اجراست، ضرورت و انتخابی درست و شایان تقدیر در شرایط فعلی است، اما فقط بخش کوچکی از تکلیف دولت را محقق می‌کند. نکته پایانی اینکه سخن‌گفتن درباره حوزه سوم، یعنی واقعیت‌های میدانی تجارت خارجی، بحثی گسترده و یادداشتی مستقل طلب می‌کند.

تمام‌کردن؛ فضیلت فراموش‌شده حکمرانی

ادامه از صفحه اول

یکی از ضعف‌های مزمن بوروکراسی، جدایی مرکز از میدان است. مرکز قدرت تصمیم‌گیری دارد، اما از جزئیات اجرا دور است؛ میدان مسئله را می‌شناسد، اما همیشه اختیار یا منابع حل آن را ندارد. حکمرانی زمانی مؤثر می‌شود که این دو سطح به یکدیگر متصل شوند. در بارگاه شمس، وزارتخانه، سازمان برنامه و بودجه، استانداری، اداره کل میراث فرهنگی، مدیریت شهرستان و کارگاه، دوایر جداگانه‌ای نبودند؛ حلقه‌های یک زنجیره اجرائی شدند. مدیران میانی نیز وظیفه خود را به انتقال نامه و گزارش محدود نکردند.

تصمیم در مسیر میان مرکز و میدان گم نشد

در سطح استان و خوی نیز پروژه فقط یک تکلیف ابلاغی باقی نماند. نوعی تعلق شکل گرفت؛ چیزی فراتر از انجام وظیفه اداری. استانداری، مدیران محلی و عوامل اجرائی، خود را در برابر نتیجه مسئول دانستند. تفاوت میان اجرای حداقلی یک بخش‌نامه و کوشش برای تحقق یک هدف، از لحظه‌ای آغاز می‌شود که «پروژه آنها» به «مسئله ما» تبدیل می‌شود.

دولت تنها نبود

بارگاه شمس را نمی‌توان فقط محصول تصمیم دولت دانست. پیش از رسیدن کارگاه به مرحله پایانی، پژوهشگرانی نظیر استاد محمدعلی موحد هرکدام در تثبیت جایگاه مزار، معرفی شمس و شکل‌گیری ایده بارگاه سهمی داشتند. روزنامه «شرق» با انتشار کتاب اسرار شمس، بنیاد شمس و مولانا، پژوهشگران، رسانه‌ها، فعالان فرهنگی و کنشگران مدنی نیز اجازه ندادند پروژه در خلأ اجتماعی باقی بماند. دولت مرحله نهایی پروژه را به سرانجام رساند، اما جامعه فرهنگی به آن معنا، حافظه و پشتوانه داد. این نکته‌ای مهم در سیاست‌گذاری فرهنگی است: دولت می‌تواند بنا بسازد، بودجه تخصیص دهد و کارگاه را اداره کند، اما بدون مشارکت جامعه فرهنگی نمی‌تواند برای آن بنا معنا تولید کند. فرهنگ از بالا ساخته نمی‌شود؛ در نقطه تلاقی تصمیم دولت، دانش نخبگان و تعلق جامعه محلی پدید می‌آید. اگر یکی از این سه غایب باشد، ممکن است ساختمان باقی بماند، اما نهاد فرهنگی شکل نمی‌گیرد.

زمان، بخشی از سیاست است

در دو ماه پایانی، مدیریت پروژه به حلقه اتصال مدیران ملی، مسئولان استانی و کارگاه تبدیل شد. حضور مستمر در میدان، هماهنگی روزانه نیروهای فنی و حل سریع مسائل اجازه نداد مشکلات کوچک به توقف‌هایی تازه تبدیل شوند. ظرفیت کارگاه نیز به‌طور محسوسی افزایش یافت. بنا بر گزارش عوامل پروژه، در برخی مقاطع حدود ۱۴۰ نفر در گروه‌های مختلف اجرائی فعالیت کردند؛ معماران، استادکاران، بناها، مرمتگران و نیروهایی که با فشردگی بسیار کار کردند تا زمان ازدست‌رفته جبران شود. اما عامل تعیین‌کننده دیگر، اعلام یک تاریخ بود: پانزدهم مهر. در پروژه‌های معلق، زمان معمولا نامحدود است، موعدها جابه‌جا می‌شوند، «به‌زودی» جای تاریخ را می‌گیرد و تأخیر به امری عادی تبدیل می‌شود. تعیین موعد قطعی، زمان را به بخشی از سیاست تبدیل کرد. هر دستگاه می‌دانست چه کاری را باید تا چه روزی انجام دهد و هر تأخیر، صاحب مسئولیت می‌شد. پانزدهم مهر خط پایان روشنی بود که همه فعالیت‌ها را با یک زمان مشترک تنظیم کرد. وعده دیگر عبارتی برای آینده نامعلوم نبود؛ تعهدی بود که می‌شد تحقق آن را سنجید.

تجربه‌ای که نباید در مراسم پایان یابد

افتتاح بارگاه شمس پایان یک پروژه بود، اما می‌تواند آغاز یک یادگیری نهادی باشد. مسئله اصلی این نیست که از یک موفقیت تعریف کنیم؛ مهم آن است که بفهمیم این موفقیت چگونه ساخته شد و کدام اجزای آن قابلیت تکرار دارند.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

از ناوی پیلای و آنگ سان سوکی تا باراک اوباما و آبی احمد؛ کارنامه‌ای متناقض و فراتر از جنسیت

نوبل صلح در آزمون تاریخ

شرق: انتخاب ناوی پیلای، وکیل اهل آفریقای جنوبی، به‌عنوان برنده نوبل صلح ۲۰۲۶، پس از پیروزی ماریا کورینا ماچادو در سال گذشته، توجه‌ها را به زنان برنده این جایزه معطوف کرده است. اما تاریخ نوبل صلح، از دستاوردهای حقوقی ماندگار تا تصمیم‌های جنجالی برخی برندگان، تصویری پیچیده‌تر از تفاوت زنان و مردان در صلح‌سازی ارائه می‌کند.

۲۱ زن در برابر ۹۲ مرد

آمار رسمی کمیته نوبل نروژ نشان می‌دهد از آغاز اهدای جایزه صلح در سال ۱۹۰۱ تاکنون، ۲۱ زن و ۹۲ مرد به‌عنوان اشخاص حقیقی برنده شده‌اند. به این ترتیب، سهم زنان از مجموع برندگان فردی تنها ۱۸.۶ درصد است؛ نسبتی که با غلبه زنان بر مردان در دریافت این جایزه در سال‌های اخیر تفاوت دارد. برتا فون زوتنر، نویسنده و فعال صلح اتریشی، در سال ۱۹۰۵ نخستین زن برنده شد. تا پایان دهه ۱۹۶۰ تنها سه زن این جایزه را دریافت کرده بودند. با این حال، روند انتخاب در دهه‌های اخیر به سود زنان تغییر کرده است. از سال ۲۰۰۳ تاکنون ۱۱ زن برنده شده‌اند؛ در واقع بیش از نیمی از تمام زنان برنده نوبل صلح در ۱۲۵ سال گذشته.

در ۱۰ دوره اخیر، از ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۶، پنج دوره دست‌کم یک برنده زن داشته است. در پنج سال گذشته نیز نرگس محمدی در ۲۰۲۳، ماریا کورینا ماچادو در ۲۰۲۵ و ناوی پیلای در ۲۰۲۶ انتخاب شده‌اند. البته جایزه در برخی سال‌ها به سازمان‌ها رسیده و گاهی میان چند نفر تقسیم شده است؛ بنابراین تعداد زنان برنده را نباید با تعداد دوره‌های اهدای جایزه یکسان گرفت. این تغییر آماری لزوما به معنای موفقیت بیشتر زنان درکمک به برقرارکردن صلح نیست. پرسش مهم‌تر این است که چه نوع دستاوردهایی باعث انتخاب آنها شده و آیا می‌توان برای تأثیر آن فعالیت‌ها شواهد مشخصی پیدا کرد؟

زنان صلح پایدارتری می‌سازند؟

برای پاسخ، باید از فهرست برندگان فراتر رفت و به مذاکرات صلح مختلف نگاه کرد. داده‌های سازمان ملل نشان می‌دهد زنان در سال ۲۰۲۴ به‌طور متوسط فقط هفت درصد مذاکره‌کنندگان و ۱۴ درصد میانجیگران فرایندهای رسمی صلح را تشکیل می‌دادند. نزدیک به ۹۰ درصد مسیرهای مذاکراتی نیز هیچ مذاکره‌کننده زنی نداشتند.

با وجود این، پژوهشی از «یانا کراوزه» و همکارانش که در نشریه علمی «روابط بین‌المللی» منتشر شده، میان مشارکت زنان در امضای توافق‌های صلح و دوام بیشتر این توافق‌ها ارتباط آماری معناداری یافته است. توافق‌هایی که زنان از امضاکنندگان آنها بوده‌اند، معمولا مفاد بیشتری درباره اصلاحات سیاسی داشته و اجرای تعهداتشان نیز بهتر پیش رفته است. این یافته مهم است، اما رابطه آماری به‌تنهایی اثبات نمی‌کند که جنسیت علت دوام صلح بوده است. پژوهشگران بر نقش ارتباط زنان مذاکره‌کننده با شبکه‌های جامعه مدنی و مشارکت گسترده‌تر گروه‌های اجتماعی تأکید می‌کنند؛ عواملی که می‌توانند کیفیت توافق و اجرای آن را تقویت کنند.

لیبریا نمونه‌ای ملموس است. در سال ۲۰۱۱ سه زن نوبل صلح گرفتند: الن جانسون سیرلیف و لیما گبویی از لیبریا و توکل کرمان از یمن. گبویی پیش‌تر زنان مسیحی و مسلمان را علیه جنگ داخلی لیبریا بسیج کرده بود. این حرکت در فشار برای دستیابی به توافق صلح سال ۲۰۰۳ نقش داشت و بعدها به مشارکت سیاسی بیشتر زنان کمک کرد. دستاورد این جنبش را می‌توان با یک رویداد تاریخی مشخص سنجید؛ تفاوتی مهم با جایزه‌هایی که بیشتر بر امید به موفقیت آینده یک رهبر استوار بوده‌اند.

بررسی زنان برنده در دو دهه گذشته نشان می‌دهد دامنه موضوعات مورد توجه نوبل گسترش یافته است. شیرین عبادی در ۲۰۰۳ و نرگس محمدی در ۲۰۲۳ برای آنچه «فعالیت‌های حقوق‌بشری و دفاع از آزادی‌های مدنی در ایران» عنوان شده است، برنده این جایزه شدند.

ملاله یوسفزی در ۲۰۱۴ حق آموزش کودکان را برجسته کرد، اما بعدها هیچ مخالفت جدی‌ای از سوی او با حکومت طالبان ابراز نشد. نادیا مراد، بازمانده خشونت جنسی داعش علیه ایزدی‌های عراق، در ۲۰۱۸ جایزه را با دنی موکوگه، پزشک کنگویی فعال در درمان قربانیان خشونت جنسی، تقسیم کرد. در ۲۰۲۱ نیز ماریا رسا، روزنامه‌نگار فیلیپینی، همراه دمیتری موراتوف، روزنامه‌نگار روس، برای دفاع از آزادی بیان انتخاب شد. این دو جایزه مشترک نشان می‌دهند تفاوت اصلی همیشه میان زنان و مردان نیست؛ افراد با جنسیت‌های متفاوت می‌توانند در یک حوزه، دستاوردهایی مکمل داشته باشند. ناوی پیلای نمونه دیگری از تغییر معنای دستاورد صلح است. مشارکت او در دادگاه کیفری بین‌المللی روآندا، به تثبیت این اصل کمک کرد که تجاوز و خشونت جنسی می‌توانند در شرایط مشخص مصداق نسل‌کشی باشند. چنین دستاوردی یک آتش‌بس فوری ایجاد نمی‌کند، اما سابقه‌ای حقوقی به وجود می‌آورد که در رسیدگی به جنایات بعدی قابل استفاده است.

آنگ سان سوکی؛ جنجالی‌ترین تناقض

کمتر پرونده‌ای به اندازه آنگ سان سوکی محدودیت‌های نوبل صلح را آشکار کرده است. او در سال ۱۹۹۱ به پاس مبارزه بدون خشونت برای دموکراسی در میانمار جایزه گرفت. سال‌ها حبس خانگی و مقابله با حکومت نظامی، سوکی را به نمادی جهانی تبدیل کرد. با این حال، پس از ورود به ساختار قدرت، واکنش او به سرکوب گسترده اقلیت مسلمان روهینگیا انتقادهای شدیدی برانگیخت. در دسامبر ۲۰۱۹، سوکی شخصا در دیوان بین‌المللی دادگستری حاضر شد و از موضع دولت میانمار در برابر اتهام نسل‌کشی دفاع کرد. او ادعاهای مطرح‌شده علیه کشورش را ناقص و گمراه‌کننده خواند. نکته کمتر دیده‌شده، حضور ناوی پیلای به‌عنوان قاضی موقت در همان پرونده بود؛ قاضی‌ای که به معرفی گامبیا در رسیدگی مشارکت داشت. یک زن برنده نوبل صلح از موضع دولت متهم دفاع می‌کرد و زنی که بعدها همان جایزه را گرفت، در جایگاه قضاوت حضور داشت.

این تقابل حقوقی به‌خودی‌خود اثبات‌کننده اتهام علیه میانمار نیست، اما فاصله میان اعتبار تاریخی یک جایزه و تصمیم‌های بعدی صاحب آن را آشکار می‌کند. آیا نوبل سوکی باید پس گرفته می‌شد؟ پاسخ مقررات جایزه منفی است. کمیته نوبل تصریح کرده که اساسا سازوکاری برای لغو جایزه وجود ندارد و انتخاب هر برنده بر پایه فعالیت‌های او تا زمان اعلام نتیجه انجام می‌شود، نه رفتار احتمالی‌اش در دهه‌های بعد.

این مشکل فقط به زنان محدود نمی‌شود. آبی احمد، نخست‌وزیر اتیوپی، در سال ۲۰۱۹ به دلیل توافق صلح با اریتره نوبل گرفت، اما یک سال بعد جنگ تیگرای آغاز شد و کشور با بحرانی انسانی روبه‌رو شد. کمیته نوبل در سال ۲۰۲۲ تأکید کرد انتخاب او بر پایه اقدامات و امیدهای موجه سال ۲۰۱۹ بوده است؛ هرچند به‌عنوان برنده مسئولیت ویژه‌ای برای پایان‌دادن به جنگ دارد. باراک اوباما نیز در سال ۲۰۰۹ کمتر از هشت ماه پس از آغاز ریاست‌جمهوری جایزه گرفت؛ انتخابی که به دلیل اتکای بیشتر به وعده‌ها و ابتکارهای دیپلماتیک و نفوذ جریان رسانه‌ای و آکادمیک حامی او، از همان ابتدا عجیب و بحث‌برانگیز بود. بنابراین، جنسیت توضیح‌دهنده اصلی فاصله میان دستاورد اولیه و کارنامه بعدی برندگان نیست؛ زمان انتخاب و میزان تحقق یا پایداری صلح نیز اهمیت دارند.

ماچادو و مدالی که به ترامپ رسید

برنده سال گذشته نیز از جنجال دور نماند. ماریا کورینا ماچادو در ۲۰۲۵ برای مبارزه با حکومت نیکلاس مادورو در ونزوئلا و تلاش برای گذار دموکراتیک جایزه گرفت، اما در ژانویه ۲۰۲۶ مدال خود را در دیداری در کاخ سفید به دونالد ترامپ اهدا کرد.

این اقدام واکنش‌هایی برانگیخت و کمیته نوبل توضیح داد مالکیت فیزیکی مدال می‌تواند تغییر کند، اما عنوان برنده قابل انتقال نیست و جایزه همچنان به نام ماچادو باقی می‌ماند. این ماجرا نیز نشان داد نوبل لزوما پایان یک مبارزه سیاسی نیست و جایگاه برنده می‌تواند پس از دریافت آن، در روابط و محاسبات تازه سیاسی به کار گرفته شود.

افزایش زنان برنده نوبل صلح واقعیتی آماری است، اما شواهد برای اثبات برتری ذاتی زنان در صلح‌سازی کافی نیست. در مقابل، پژوهش‌های مربوط به مذاکرات صلح نشان می‌دهد مشارکت مؤثرتر زنان و شبکه‌های اجتماعی می‌تواند با توافق‌های بادوام‌تری همراه باشد. تفاوت مهم دیگر، گسترش مفهوم صلح از توافق میان دولت‌ها به حقوق بشر، عدالت کیفری، آموزش و آزادی رسانه است؛ حوزه‌هایی که زنان برنده در برجسته‌کردن آنها نقش داشته‌اند. انتخاب پیلای در ادامه همین تحول قرار می‌گیرد. با این حال، تاریخ سوکی، آبی احمد و اوباما یادآوری می‌کند که نوبل صلح نه گواه بی‌خطایی برندگان است و نه تضمین تحقق صلح؛ این جایزه بیش از هر چیز، داوری اغلب تحت تأثیر نفوذ رسانه‌ای و درباره دستاوردها و امیدهای یک مقطع تاریخی است؛ داوری‌ای که اعتبار آن با گذشت زمان دوباره آزموده می‌شود.

گزارش

واکنش‌ها به توافق ترامپ و پوتین بر سر گازوئیل

در پی اعلام توافق واشینگتن و مسکو برای عرضه گازوئیل روسیه به بازارهای آمریکا و جهان، ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهوری اوکراین، از این تصمیم انتقاد کرد و هشدار داد که دادن «هدیه به پوتین» نه صلح به ارمغان می‌آورد و نه سودی برای جهان متمدن خواهد داشت. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، اعلام کرد که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، با عرضه گازوئیل این کشور به بازارهای آمریکا و جهان موافقت کرده است؛ اقدامی که به گفته ترامپ، می‌تواند به مهار افزایش سرسام‌آور هزینه‌های انرژی در بحبوحه جنگ با ایران کمک کند. این توافق با واکنش ولودیمیر زلنسکی روبه‌رو شد. رئیس‌جمهوری اوکراین در پیامی در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «هدیه‌دادن به پوتین نه صلح به ارمغان می‌آورد و نه هیچ منفعتی برای جهان متمدن خواهد داشت». او تأکید کرد: «اجازه‌دادن به روسیه برای فروش فراورده‌های نفتی، در واقع سرمایه‌گذاری در جنگی است که باید به آن پایان داد، نه اینکه به طولانی‌ترشدن آن دامن زد. آنچه ضرورت دارد، تنش‌زدایی واقعی و متقابل در روابط با روسیه است». هم‌زمان با اعلام توافق ترامپ و پوتین، وزارت خزانه‌داری آمریکا نیز اعلام کرد که مجوزی موقت برای عرضه گازوئیل روسیه در بازارهای جهانی صادر می‌کند. با این حال، کاخ سفید هنوز روشن نکرده است که هزینه خرید گازوئیل روسیه را چه طرفی پرداخت خواهد کرد و محموله‌های پیش‌بینی‌شده در این توافق از چه زمانی در دسترس بازار قرار خواهند گرفت. همچنین مشخص نیست که آیا محموله‌های بیشتری که قرار است ماه آینده عرضه شوند، پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای سوم نوامبر آمریکا به مقصد خواهند رسید یا خیر. در همین حال، سه سناتور سرشناس دموکرات چاک شومر، رهبر دموکرات‌ها در سنا، جین شاهین دموکرات ارشد کمیته روابط خارجی سنا و الیزابت وارن، دموکرات ارشد کمیته بانکداری سنا، در بیانیه‌ای مشترک توافق ترامپ با روسیه را خیانت به اوکراین، متحدان اروپایی و امنیت ملی آمریکا توصیف کردند. ریچارد بلومنتال، سناتور دموکرات و از طراحان قانون تحریم روسیه نیز از تصمیم ترامپ انتقاد کرد و گفت: «این تصمیم ما را در جنگ پوتین علیه اوکراین شریک و همدست می‌کند». در مقابل انتقادهای رئیس‌جمهوری اوکراین، مقام‌های روسیه از توافق انرژی با آمریکا استقبال کردند. ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، در بیانیه‌ای که کرملین پس از گفت‌وگوی تلفنی او با ترامپ منتشر کرد، آمادگی روسیه برای عرضه نفت و فراورده‌های نفتی به بازارهای آمریکا و جهان را تأیید کرد. او گفت: «اطمینان دارم که این اقدام تأثیر مثبتی بر کل اقتصاد جهانی خواهد گذاشت».

آگهی مناقصه عمومی

یک شرکت دولتی در نظر دارد نسبت به خرید , اخذ خدمات و یا ساخت اقلام مشروحه ذیل , از طریق برگزاری مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد شرایط اقدام نماید. از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت می شود از تاریخ درج آگهی جهت دریافت اسناد مناقصه , نقشه و مشخصات فنی به نشانی تهران ،کیلومتر ۳۵ جاده خاوران ، پاکدشت ، بعد از شهرک شهید مطهری ، شرکت دولتی ، معاونت بازرگانی(تلفن تماس جهت هماهنگی برای دریافت اسناد مناقصه(۳۶۰۷۶۶۹۰-۰۲۱)مراجعه نمایند . مهلت دریافت اسناد مناقصه از تاریخ چاپ آگهی به مدت ۱۰ روز کاری از ساعت ۸ صبح الی ۱۲:۰۰و از ساعت ۱۳ لغایت ۱۵:۳۰ خواهد بود و اسناد مناقصه را می بایست تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۰۲ به آدرس مذکور تحویل نمایند . استعلام های واصله واجد شرایط در روز یکشنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۰۳راس ساعت ۱۳/۳۰ بعدازظهر بازگشایی و بررسی خواهد شد . به پیشنهادهای فاقد امضاء ، مهر یا سپرده معتبر ، مخدوش و مشروط و پیشنهادات واصله بعد از مهلت مقرر ترتیب اثر داده نخواهد شد.

پرداخت هزینه آگهی مناقصه به عهده برنده /برندگان مناقصه می باشد .

۱ – خرید قطعه با کد W863312 به تعداد ۱۰۰عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۲ – خرید کوره سلوشن ۳،۰۰۰ لیتری با کد G824916 به تعداد ۱ دستگاه بر اساس مشخصات فنی
۳ –هارد آنادایز لوله آلومینیومی با کد W880131 به تعداد ۷،۰۰۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۴ –خرید مجموعه مکانیکی با کد W835012 به تعداد ۳،۰۰۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۵ –خرید قطعه با کد W855001به تعداد ۶۰۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۶ – خرید قطعه فورج و ماشینکاری شده با کد W848006 به تعداد ۲۰۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۷ – خرید مجموعه با کد W855002 به تعداد ۱،۱۰۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۸ – خرید قطعه فورج شده با کد W848020 به تعداد ۴۰۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۹ – خرید قطعه ماشینکاری شده با کد W848007 به تعداد ۴۰۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۱۰ – خرید قطعه ماشینکاری شده با عملیات حرارتی با کد W835019به تعداد ۳۵۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۱۱ – خرید قطعه فورج شده با کد W835041 به تعداد ۳۵۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۱۲ –خرید قطعه با کدW856001 به تعداد ۴۰۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۱۳ – خرید قطعه با کد W835040 به تعداد ۲۵۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی
۱۴ – خرید مجموعه با کد W835021 به تعداد ۱،۱۰۰ عدد براساس نقشه و پیوست فنی

شناسه آگهی ۲۲۹۶۴۰۹ م الف ۲۲۸۲

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند (سهامی عام)

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای
شماره MN05/42
تحت عنوان ساخت ۴ دستگاه باندل کولر هوایی E-3113

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند در نظر دارد خدمات موضوع صدرالاشاره را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای مطابق اسناد مناقصه به سازنده واجد شرایط واگذار نماید. شرکتهای متقاضی می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر و شرایط شرکت در مناقصه به سایت اینترنتی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به آدرس WWW.IKORC.IR مراجعه نمایند.

۱- موضوع مناقصه :

الف) شرح مختصر:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت زمان	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۱	MN05/42	ساخت ۴ دستگاه باندل کولرهوایی E-3113	یکسال شمسی	۷,۱۷۷,۰۰۰,۰۰۰

ب) تضمین مورد قبول شامل : ضمانتنامه بانکی / واریز وجه نقد / چک بین بانکی / چک تضمینی.
ج) مناقصه گزار در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.
۲- اشخاص واجد شرایط میتوانند ، جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی مناقصه بر اساس تاریخ های مندرج بشرح ذیل به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه و پس از دریافت اسناد و مطالعه آن، مستندات ارزیابی کیفی مورد نظر را در قالب یک فایل با نام موضوع مناقصه در قالب لوح فشرده و طبقه بندی شده بشرح مصرحه در فرم ارزیابی کیفی در مهلت مقرر به آدرس مندرج در ذیل آگهی فراخوان تحویل و یا ارسال نمایند. بدیهی است پیشنهاد هایی که با شرایط مندرج در فراخوان اختلاف داشته باشند و یا بعد از مهلت مقرر در متن فراخوان ارسال گردند ترتیب اثر داده نخواهد شد. ضمنا پس از مراحل ارزیابی کیفی متقاضیان ، از شرکتهای واجد شرایط تایید شده جهت ادامه فرآیند مناقصه دعوت بعمل خواهد آمد.
۳- مهلت ارسال تقاضا (اعلام آمادگی)و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی از طریق سایت شرکت:
۳-۱- مهلت ارسال تقاضا و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : از روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۰ لغایت روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۶
۳-۲- آخرین مهلت ارسال اسناد استعلام ارزیابی کیفی : روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۰
۳-۳- تاریخ گشایش پاکات اسناد مناقصه متعاقباً اعلام می گردد.
۴- نام و نشانی مناقصه گزار: شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند واقع در استان مرکزی- اراک،- کیلومتر۲۰جاده بروجرد- ساختمان مرکزی – طبقه سوم- امور پیمانها شماره تلفن ۰۸۶-۳۳۴۹۱۰۹۹ شماره نمابر ۰۸۶-۳۴۱۶۶۰۸۴

روابط عمومی و امور بین الملل شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند